

O Pare vos be sabeu,
que riquesas temporals
a molts solen enganyar,
ia molts causan aterns mals:
perço Pare per lo Cel
se volgùt deixar lo mon
vivint en estos deserts
vostre fill Fra Sagimon.
Fill de ma part te requer,
y apres de la tua Mare,
que fasses lo que jo vull
seguint ma voluntat ara:
be sabeu vos Senyor Pare
ques perill tornar al mon,
y deixar son Hermitatje
vostre fill Fra Sagimon.

Per lo manament de Deu
honoraràs Pare, y Mare,
mira mon fill quet requer,
que ten vingues ab mi ara,
per cert be li es cosa cara,
que avent de tornar al mon,
hege de deixar lo Hermitat-
lo vostre fill Sagimon. (je
Los Devots, que en Vos confian,
guardaulos fans, nit, y jorn,
y trencats alcançau cura
Gloriòs Sant SAGIMON.

Pregava lo fill al Pare,
á la Hermita lo deixàs tornar
que dos Creus que alli tenia
se les ne volia portar:
y per voluntat Divina
ja las Creus assí no son,
y que alli no las trobaveu
Gloriòs Sant Sagimon.
O Cambra Angelical,
ó via de Paradís,
ó consolació mia
com te poré jo deixar:
ahont trobaré alegria
deixant à tu en lo mon?
Ab tal plant se despedia
nostre bon Sant Sagimon.

Vansen lo Pare, y lo fill
caminant per sas jornadas,
quant entrareu en Borgoña
per si tocan las Campanas:
lo que se ohia en lo Poble
veus, y alegrias son,
puix era cert que venia
llur Princep Sant Sagimon.
que en Vos confian,
guardaulos fans, nit, y jorn,
y trencats alcançau cura
Gloriòs Sant SAGIMON.

COBLES
DEL GLORIOS
SANT SAGIMON
REY DE BORGONYA.

De Martyr portau Corona,
aixis diu per tot lo Mon,
assi fou vostre Hermitatge
Gloriòs Sant Sagimon.
Essent de edat de quinze anys
foreu ferit com de espina,
y dolçament inclinát
á la voluntat Divina:
coneixent fer medicina
totalment deixar lo mon,
y entrar en aspre Hermitatje
Gloriòs Sant Sagimon.
Foreu de molt alt llinatge,
fill de Rey, y gran Senyor,
nous engañaren las pompas
ni riquesas, ni tresór:
prengueren un humil Habit
com á pobret de aquest mon,
y entrar en lo Hermitatje
Gloriòs Sant Sagimon.

—————
Vich: Per JOAN DORCA, y Moreja Estamper.

Quant partireu de Borgoña,
no curareu de Escuders,
ni volguereu companyia
de Vassalls, y Cavallers:
ans prengueren la jornada,
sol, sens la pompa del mon,
y entrareu en lo Hertatje
Gloriòs Sant Sagimon.
A la Vila de Figueres,
arribareu molt cançat,
de las montañas tant aspres,
y camí, que aviau passat:
una Creu vos ne portareu,
que vostres pensaments son,
Creu, desert, y penitencia.
Gloriòs Sant Sagimon.
Partireu Vos de Figueres,
anant à la volta de Vich,
seguireu la llum Divina
queus feya al Sant Esperit:
veyent, que sols aquell era
lo que illumina lo mon,
y vos guiava al Hermitatje
Gloriòs Sant Sagimon.
Arribareu en Aufona,
dret à la Ciutat de Vich,
alli prengueren posada:
solament per una nit,
vostre Santa pensa era,
y desig veurer lo jorn,

i entrar en vostre Hermitat-
Gloriòs Sant Sagimon. (je
Al Portal de texidor
encontrareu un Domer,
ques tant duptós del viatge
Vos diu lo que aveu de fer:
Ministre de Deu, ò Angel,
q̄ al ull vos mostrà ahont só
las montanyas que cercaveu
Gloriòs Sant Sagimon:
Departit del bon Domer
restareu molt consolat,
y en lo vostre Sant preposit,
de nou foreu confirmat:
prenent prestament la via
à la volta de mitg jorn,
per anar al Hermitatje
Gloriòs Sant Sagimon.
Arribant en una casa,
ques diu lo Puig de la Vall
ab cuydado demanareu
de Coves los habitants:
responent, que ni avia,
y digueren Vos, ahont son,
y entrareu en lo Hermitatje
Gloriòs Sant Sagimon.
Quant foreu à mitja costa
trobareu un Hermità,
que avisos Celestials,
y Doctrina vos donà:

y no passà gran estona.
desaparegut vos fou (ge
entrant vos en lo Hermitat-
Gloriòs Sant Sagimon.
En vostre St. Hermitatge
cumplireu dos anys passats,
menjant las herbas salvatjes
que per las montañas se fan,
y bebent las Ayguas claras,
que naixen de tantas fonts
en vostre fant Hermitatge
Gloriòs Sant Sagimon.
Cada Divendres anaveu
al gloriòs Sant Marçal,
pera pèdrer alli un Pa Dordi
queus daven per caritat:
vostre Pare alli trobareu,
queus cercava nit, y jorn
hont teniu vostre Hermitat-
Gloriòs Sant Sagimon. (ge
Vostre venerable aspecte
mirant lo gran Rey atent,
li apareguè vostre cara
fer de exemplar penitent:
y digues ab reverencia
dels Hermitants, que assi só:
quales, y ahont habita
hù, ques diu Fra Sagimon.
Ab cortesia amorosa
per Vos se li responguè,

vinguessen ab mi Senyor,
y jo ley amofriraré:
en aquella alta montanya,
està retirat del mon
lo qui serca ab tant cuydado
lo seu fill Fra Sagimon.
Quant foreu à mitja costa
à la font de Mata-Galls
vos mirareu vostre Pare,
que paisava grans afanyas;
aquell gran Rey de Borgoña
nit, y jorn cercant lo mon
ahont trobà lo Hermitatje
de son fill Fra Sagimon.
Vostre Pare vos mirava,
y coneixer no pogué,
y Vos à ell lo mirareu,
y vostre cor se rompè:
ab llagrimas amorosas
diguereu dels que assi som
vos sou lo meu Rey, y Pare
jo vostre fill Sagimon.
O la gran desconeixença,
ques estada fill la tua
de volerme aixi deixar,
y donar tanta amargura:
ta Mare desconsolada
pensant no ets en lo mon
de nit, y de dia plora
son fill perdut Sagimon